

Vianočná novéna 2019

Téma: Spoločenstvo v rámci našej Kongregácie – transformovať naše komunity milosrdným súcitom

Deň 01: Téma - Spoločenstvo so sestrami v rámci komunity

Úvodná pieseň: *We are one in the Spirit...* alebo akýkoľvek iná vhodná pieseň

Výzdoba: Obrázok prepletených rúk

Úvod: Téma prvého dňa Vianočnej novény je: Spoločenstvo so sestrami v našej komunite

Boh vtelenia žije v rodine, v spoločenstve zdieľanej existencie. Preto každý, kto zdieľa svoju existenciu v rodine a komunite, prežíva Boha a samotný život Boha prúdi cez ňu a v komunite. Nevybrali sme si našu komunitu ani sestry, s ktorými žijeme. Boli sme však poslané do tejto komunity. Dostávame v nej členov, s ktorými máme žiť. A toto je jeden z jasných prejavov Boha, ktorý sa stal ľudskou bytosťou. Nech tento deň počujeme Božie pozvanie rásť v spoločenstve v našej komunite, v Slove, ktoré sa stáva telom, ktoré je našou spoločnou svätou

zemou. Čím bližší je náš kontakt s touto svätou zemou, tým väčšie bude naše spoločenstvo medzi sebou navzájom.

Úvodná modlitba:

Bože, tvoj Syn Ježiš, sa stal ľudskou bytosťou,
aby si nám ukázal, kto si a kto sme my,
ukázal nám, čoho sme schopní a kým sa môžeme stať.
Nech je táto modlitba pozvánkou sláviť Vianoce.
Urob nás pozornými na jeho prítomnosť v našej ľudskosti a v každej jednej z nás.
Formuj nás do jeho podoby,
v jeho spôsobe, ako premeniť svet so súcitom.
Modlíme sa za to v mene Tvojho Syna a nášho brata. Amen

Čítanie Svätého Písma:

„ Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha. “ (Jn 1, 12 -13)

A / Alebo

Citát: svätý Arnold Janssen: *„Rozjímanie o Božom tróne (v ľudskom srdci) nám pomôže vidieť, akú úžasnú hodnotu má misijná práca. Predstavte si, že by sme mohli hľadiť do srdc všetkých tých, ktorí sú v milosti. Videli by sme, ako ich srdcia sú naplnené svetlom a v strede trojjediného Boha. Aký úžasný pohľad!! “*

Príbeh: Podľa starej hinduistickej legendy bol čas, keď boli všetci ľudia bohmi, ale zneužili svoje božstvo. Preto sa Brahma, hlavný boh, rozhodol odobrať od nich božstvo a skryť ho niekde, kde by ho nikdy nenašli.

Brahma pozval radu bohov, ktorá by mu pomohla rozhodnúť sa, kde skryť božstvo. „Podme ho pochovať hlboko do zeme,“ povedali bohovia. Brahma však odpovedal: „Ľudia ho vykopú a nájdu ho.“ Niektorí bohovia navrhli: „Ponorme ho do najhlbšieho oceánu.“ Brahma však povedal: „Nie, človek sa naučí ponárať sa do oceánu a nájde ho. “ Potom niektorí bohovia navrhli: „Vezmime ho na vrchol najvyššej hory a skryme ho tam.“ Brahma odpovedal: „Človek nakoniec vyšplhá na každú horu a vezme si svoje božstvo. “ Nakoniec sa všetci bohovia vzdali a povedali: „Nevieme, kam ho skryť, pretože sa zdá, že na zemi alebo v oceáne nie je miesto, kam by sa ľudské bytosti nakoniec nedostali. “

Brahma dlho premýšľal a povedal: „Skryjeme ich božstvo hlboko do stredu ich vlastnej bytosti, ľudia ho budú hľadať tu a tam, ale nebudú hľadať božstvo v nich samých.“ Všetci bohovia sa zhodli na tom, že toto je dokonalý úkryt a tak sa i stalo. A od tej doby ľudia hľadali po zemi, kopali, potápali sa, šplhali a skúmali a hľadali niečo, čo už leží vo vnútri ich samých.

„Božstvo leží v nás všetkých“

Teilhard de Chardin správne povedal: „Nie sme ľudské bytosti, ktoré majú duchovnú skúsenosť, ale duchovné bytosti, ktoré majú ľudskú skúsenosť.“ Ježiš prišiel, aby nám ukázal, ako žiť z tohto Božského centra, ktoré je svätyňou súcitu, láskavosti, milosrdenstva ... Toto je naše povolanie - žiť božsky, pretože sme stvorení na Boží obraz. (Gn 1, 27)

Osobná reflexia a zdieľanie:

Akým konkrétnym spôsobom som volaná, aby som vyjadrila to Božie v mojom každodennom živote? Aké mám dary, s ktorými by som sa mohla viac deliť? - Pokoj? Dobrosrdečnosť? Pochopenie? Tolerancia? Prívetivosť?

Aké úsilie by som mohla vo vzťahu s členmi mojej komunity vynaložiť na objavenie ich posvätnosti? Akým spôsobom môžem prispieť k tomu, aby sa naša komunita stala domovom? Zdieľanie.

Prosby:

Rozoznávame a oslavujeme prítomnosť Božského v každom človeku, ctíme si jeden druhého a túžime po súcite, láskavosti, добрote a božskej kráse v každej jednej z nás. Zoberte si chvíľku ticha, aby ste boli vďačné voči každej členke komunity, neskôr spomeňte meno každej sestry.

Odpoveď na prosby:

R: Bože, nech objavíme Tvoju prítomnosť v nás samých a nech sme si v našej komunite navzájom požehnaním

- Nech objavíme Tvoju lásku v našom najhlbšom vnútri, keď sa cítíme nemilovaní a podráždení: **R.**
- Nech hľadáme Tvoju dobrotu v iných, ktorá sa občas skrýva pod vrstvami chladu: **R.**
- Nech Ťa objímame v osobách, ktorých vernosť považujeme za samozrejmosť: **R.**
- Nech si všimneme Tvoje prijímanie bez predsudkov u tých, ktorí si zachovávajú otvorené srdce: **R.**
- Nech hľadáme Tvoju jemnosť, ktorá je niekedy u iných skrytá za drsnosťou: **R.**
- Nech zjavujeme Tvoje milosrdenstvo, keď odpustíme niekomu to, že sa obrátil proti nám: **R.**
- Nech objavujeme a prijímame múdrosť staršej/ skúsenejšej sestry/ sestier a vášň a energiu mladších v našom medzigeneračnom živote: **R.**

(upravené od Joyce Rupp)

„Je v nás túžba, aby sa naše komunity stali skutočne domovom. Chceme urobiť ďalší krok v medzikultúrnom a medzigeneračnom živote tým, že si ho vážime ako dar, ktorý má byť oslavovaný a zdieľaný medzi sebou navzájom a so svetom.“ (Sedem vyhlásení)

Závěrečná modlitba:

Ježíš, přišel si jako ten, který je plný věčného světla. Ako si rástol v ľudskosti, Tvoj život a učenie odhalili obrovskú dobrotu Tvojej vnútornej bytosti. Sme povolané, aby sme v sebe niesli Ducha lásky a svetla ukrytého v nás, ktorý odráža Tvoju dobrotu, milosrdenstvo a súcit voči sebe navzájom. Keď sa pripravujeme na oslavu zázraku Tvojho narodenia, pomôž nám objaviť Tvoju prítomnosť v každom kúsku nášho života a v živote našich sestier. Urobil si si v nás svoj domov. Kiež by sme si jedna pre druhú vytvárali domov v našich srdciach, oslavujúc dar každej jednej z nás.

Bože, žehnaj nám a dovoľ, aby sa v našej komunite uskutočnili Vianoce! Amen

Závěrečná pieseň k Panne Márii

Deň 2: Téma - Spoločenstvo v rámci provincie / rédie

Pieseň: slobodne vybraná

Úvod: Témou druhého dňa vianočnej novény je „Spoločenstvo v provincii / rédie“. Spájame sa so všetkými sestrami našej provincie / rédie, predstavíme si ich a modlíme sa za ne. Vo chvíli ticha si predstavíme rôzne miesta, kde žijú naše sestry. (Je možné ukázať fotografie rôznych komunit provincie / rédie).

Zobrazte alebo tvorivo reprezentujte symbol provincie (ak ho máte). (Ak provincia nemá vlastný symbol, vyberte symbol, ktorý sa hodí pre krajinu.) Uveďte krátke vysvetlenie symbolu.

Úvodná modlitba

Pane, čakáme s túžbou na tvoj príchod na náš svet. Už si tu a napriek tomu sa chceš neustále vteliť a stretnúť sa s nami v každej osobe, a najmä v našich spolusestrách.

Otvor naše srdcia pre Teba a pre každú jednu, aby sme Ťa poznali a dovoľ nám, aby si nás premenil prostredníctvom Tvojho milosrdného súcitu. Prosíme Ťa o to v Tvojom mene, Ty, ktorý žiješ a kraľuješ s Otcom v jednote Ducha Svätého teraz a naveky. Amen.

Príbeh Záchranná stanica

Už dávno bolo na nebezpečnom pobreží, ktoré sa stalo zánikom mnohých lodí, malá, veľmi zlá stanica záchranných člnov. Budova nebola viac ako chata a existovala iba jedna loď; hŕstka dobrovoľníkov však neustále slúžila ako pobrežná stráž a vo dne i v noci sa neúnavne a bez ohľadu na svoju vlastnú bezpečnosť zachraňovala tých, ktorí stroskotali. Vďaka tejto malej základni bolo zachránených toľko ľudí, že sa čoskoro stala všade známou. Mnohí z tých, ktorí boli zachránení, a ďalší ľudia z okolia, boli ochotní obetovať čas, peniaze a energiu na podporu stanice. Kúpili nové lode a vyškolili nové tímy. Malá stanica rástla a prosperovala.

Mnohým podporovateľom stanice sa nepáčilo zlé vybavenie budovy. Záchranári potrebovali pohodlnejšie miesto. Preto boli dočasné postele tábora nahradené lepšími posteľami a rozšírená budova bola vybavená lepším nábytkom. To však spôsobilo, že stanica záchranných člnov sa stala medzi ľuďmi čoraz obľúbenejšia, pretože im slúžila ako klubovňa.

Menej a menej dobrovoľníkov bolo ochotných pripojiť sa k záchranej misii. Takže najali samostatnú posádku pre záchranné člny. Nakoniec kabát služby záchranných člnov zdobil miestnosti a model veľkého záchranného člna visel zo stropu miestnosti, kde sa oslavoval príchod nového člena klubu.

V tomto čase sa pri pobreží potopila veľká loď a najatí námorníci sa vrátili s celým nákladom mrazivých, namočených a napoly utopených ľudí. Medzi špinavými a vyčerpanými stroskotancami boli mnohí cudzinci.

V nádhernej klubovni vypukol rozruch. V dôsledku toho okamžite postavili správny výbor, ktorý vonku vybudoval sprchovacie kabíny, aby sa stroskotaní ľudia mohli pred vstupom do klubovne dôkladne vyčistiť.

Na nasledujúcom stretnutí došlo k sporu medzi členmi. Väčšina z nich chcela zastaviť záchrannú službu, pretože to bolo nepohodlné a bránilo bežným činnostiam klubu. Niektorí však tvrdili, že záchranou životov je ich hlavná úloha a že sa nazýva „stanica na záchranu života“. Bolo im povedané, že ak sú životy všetkých týchto stroskotancov pre nich také dôležité, mohli by otvoriť svoju vlastnú záchrannú stanicu niekde inde. To aj urobili.

Roky plynuli a nová stanica sa zmenila rovnako ako prvá. Stala sa klubovňou, a tak bola založená tretia. Ale aj tu sa starý príbeh opakoval.

Ak dnes navštívite toto pobrežie, nájdete pozdĺž pobrežnej cesty značný počet exkluzívnych klubov. Pobrežie je stále nebezpečné; pre mnohé lode je toto pobrežie osudové; väčšina stroskotaných námorníkov sa utopí.

Otázky pre osobné rozjímanie a zdieľanie:

- Aké myšlienky a asociácie mi prichádzajú, keď počujem tento príbeh?
- Vyskytol sa v histórii našej provincie / ríše porovnateľný vývoj?
- Zmenilo sa poslanie našej provincie / ríše v priebehu času? Prečo?

Prosby

Pane, stále prichádzaš do nášho sveta a chceš sa v ňom narodiť.

Modlíme sa:

- Ukáž nám, ako môžeme dnes verne splniť Tvoje a naše poslanie.

R: Boh nášho života - vypočuj našu modlitbu.

- Transformuj naše srdcia svojím milosrdným súcitom.
- Pomôž nám objaviť Tvoju tvár v každej osobe, ktorú stretneme.
- Pošli nám ľudí, ktorí obzvlášť potrebujú Tvoj súcit.
- Nech sa komunity našej provincie / ríše stanú miestom stretnutia s Bohom.
- Nech zomrelé sestry našej provincie / ríše žijú s Tebou vo večnosti.

Pane, v tomto čase čakania naplň nás radosťou z Tvojho príchodu. Tebe sláva naveky.
Amen.

Otče náš

Voliteľná pieseň

Modlitba

Keď sme spolu
a zostávame spolu

a naše vzťahy sú úprimné a pravé
a zbavujeme sa prázdnych slov

trpezlivo čakáme
a láskavo počúvame

ochraňujeme a posilňujeme slabých

znášame spolu smútok spolu
a radujeme sa z úspechu ostatných

považujeme prekážky za možnosti

a premýšľame dopredu

milúco doprevádzame
a úprimne ďakujeme

poskytneme podporu namiesto zadržania

dame priestor a povzbudenie,
aby mohol ten druhý nasledovať vlastnú cestu

potom prídu Vianoce.

Max Feigenwinter

Pane, žehnaj nám a nechaj Vianoce prídu do našej provincie / ríše. Modlíme sa v mene Trojjediného Boha, Otca, Syna a Ducha Svätého. Amen.

Pieseň k Panne Márii

Deň 3 - Spoločenstvo v rámci provincií/ríš v krajine/na kontinente

Na začiatok: Sme si vedomé prítomnosti Boha v nás. Dýcha v nás dychom života. Venujme pozornosť životu okolo nás, ktorý nás navzájom spája ... (krátke ticho)

Pieseň: (hymnus k Duchu Svätému alebo akékoľvek vhodná pieseň na úvod)

Úvod: Témou tretieho dňa našej novény je „Spoločenstvo v rámci provincií/ríš v krajine/na kontinente“. Adventné obdobie nás pozýva, aby sme si vypočuli a uvažovali o príbehu nášho osobného a spoločného života, dovoliť im vyzvať nás rozšíriť naše vedomie a uvedomenie. Dovoľme, aby príbehy našich provincií/ ríš v našej krajine/na našom kontinente posilňovali naše vzájomné spoločenstvo ako rodiny povolanej hlásať Dobrú zvesť o Božom kráľovstve v našej realite.

Symbol: (napíšte názov provincie/ ríše v krajine/na kontinente, kam patríte na hárok papiera a umiestnite ho do stredu)

Úvaha: Duch Svätý naplnil našu zakladajúcu generáciu horlivou túžbou osloviť ľudí ďaleko za hranicami ich vlastného horizontu a zdieľať s nimi Dobrú zvesť: „Boh je s nami“. Ich úplná oddanosť misii a zmyslu pre spoločenstvo ich podržali v ťažkostiach a umožnili im robiť odvážne rozhodnutia a radostné obety. Ich odvaha nás stále inšpiruje. Pozrime sa na názvy

provincií/ régií. V našich myšlienkach sa spojme s týmito miestami, uvedomiac si, kde sú, a a nezabúdajúc, že zdieľame tú istú charizmu.

- Nakoľko poznám príbeh týchto provincií/ régií na mojom kontinente/v mojej krajine? V akom zmysle som pozvaný rozšíriť svojho obzor o spoločenstvo? Máte nejaký návrh na uskutočnenie vnímaného volania k spoločenstvu? Počúvajme volanie Ducha.

- Zdieľanie

Čítanie: Spoločenstvo Boha s nami nás volá k spoločenstvu medzi sebou navzájom. Počúvajme čítanie. (Iz 42, 1-7)

Prosby:

Budeme odpovedať: Pane, zjednoť nás vo svojej láske!

- Pretvor naše srdce, aby cítilo hlbokú vďačnosť za to, kým sme a kam patríme: do našej biologickej rodiny, do našej rehoľnej a misijnej komunity.
- Veď nás k hlbšiemu vzájomnému spojeniu - za známe hranice našej vlastnej komunity/provincie/ régie.
- Pomôž nám uvedomiť si problémy a ťažkosti druhého, aby sme vedeli druhého osloviť a vyjadriť solidaritu.
- Nech je radosť druhého mojou radosťou, jeho zápas mojím zápasom a nech zostaneme navzájom solidárni v radostnej aj bolestnej situácii.
- V tichosti pridajme naše vlastné prosby.

Modlitba: Milujúci Bože, prameň príbehov našich provincií, túžiš po tom, aby sme boli svedkami tvojej lásky ako jedna rodina. Udržuj nás neustále v spojení s tvou láskou a buď s nami, keď sa vyberáme do sveta rozbitého konkurenciou a manipuláciou, ktoré ľudí rozdeľujú. Posilňuj nás, keď čelíme prekážkam v snahe priniesť svet do tvojho milujúceho spoločenstva. O to prosíme v Ježišovom mene. Amen.

Otče náš...

Modlitba za 15. Generálnu kapitulu

Svätý Trojjediný Bože,

chválime ťa a ďakujeme ti, že si nás povolal mať účasť na tvojej milujúcej jednote a že si nám zveril poslanie rozširovať kruh spoločenstva.

Pripravujeme sa na 15. Generálnu kapitulu a preto ťa prosíme: zošli nám svojho Ducha Svätého, aby nás viedol pri procese rozlišovania, pomáhal nám byť zjednotenými v milosrdnom načúvaní na túžby našej Kongregácie a na volanie nášho rozbitého sveta.

Daj, aby sme boli pozorné na tvoje vnuknutia a inšpirácie; a aby sme sa radostne obnovili vo svojej oddanosti.

Trojediný Bože, túžime pohrúžiť sa do tvojho života a mať účasť na tvojom diele premeny sveta milosrdnou láskou.

V spoločenstve s našou zakladajúcou generáciou a tisíckami Služobníc Ducha Svätého, ktoré nás predišli, zverujeme našu Kongregáciu tvojej prozreteľnostnej starostlivosti.

Nech žije Svätý Trojediný Boh v našich srdciach a v srdciach všetkých ľudí!

Pieseň: "Ďakujem môjmu Bohu..." (alebo iná vhodná pieseň)/ **Pieseň k Panne Márii**

Deň 4: Téma – Spoločenstvo v rámci celej Kongregácie

Pieseň na úvod: Jedno srdce, mnoho tvárí

Symbol: Umiestnite zemeguľu/látky s farbami kontinentov s logom Kongregácie uprostred. Alebo vystrihnite veľkého SRDCE s piatimi malými srdiečkami vo vnútri, predstavujúce kontinenty, ako je vidieť na sarkofágu sv. Arnolda Janssena.

Úvod: Dnes počujeme Božie volanie rásť v spoločenstve v rámci celej Kongregácie - vidieť a cítiť prítomnosť Boha, ktorý sa stal človekom v sestrách na všetkých kontinentoch.

Vážime si naše meno, Misijné sestry, služobnice Ducha Svätého, poverené poslaním rozširovania kruhu našich vzťahov. Naša Kongregácia sa dnes skladá zo 45 provincií/regiónov a komunity na Generaláte, a je požehnaná takmer 3 000 členkami päťdesiatich národností s misijnou prítomnosťou v päťdesiatich krajinách. Je skutočne privilegiom byť súčasťou veľkej rodiny misijných učeníkov.

Boh sa vynára v rozmanitosti vyzýva našu kultúru smerom k revolúcii vedomia, smerom k „participatívne mu vedomiu“, „... keď milujem s participatívnym vedomím, vnímam, že to, čím je druhý, je časťou mojej životnej energie, a to, čím som ja, je časť životnej energie druhého, ktorá žije vo mne. Už nemôžem deliť svet na „my“ a „oni“. Mám vedomie jedného veľkého života, ktorý sa šíri cez všetkých. „Najväčším príbehom je, že všetok život je jeden.“ (Beatrice Bruteau).

Nech nám tento čas spoločnej modlitby prinesie participatívne vedomie.

Modlitba na úvod:

Bože, uctieваме tvoju TVÁR s mnohými tvárami,
si všade, aby ťa naše ľudské oči videli,
v Ježišovi, tvojom Slove, ktoré sa stalo telom, si sa stal prístupným a viditeľným,
v najbližšom aj v tom najvzdialenejšom.
To je spôsob tvojho vtelenia.

Ďakujeme ti za mnohé tváre našej Kongregácie;
ďakujeme ti za každú sestru, ktorá ti dáva tvár,
ďakujeme ti za rozmanité prejavy tvojej prítomnosti.
Nech počujeme tvoje volanie rásť v participatívnom vedomí.
O to prosíme v mene tvojho vlastného Syna a nášho brata Ježiša. Amen

Výrok: Blahoslavená Matka Jozefa: "Pán nás zhromaždil, aby sme boli jedno srdce a jedna duša."

Príbeh: Ubuntu –To je pojem v Južnej Afrike – **Ja som, pretože my sme!**

„Jedného dňa odišiel do Afriky antropológ zo Západu, aby študoval sociálne správanie domorodého kmeňa. Navrhol deťom hru a ony ochotne súhlasili. Položil pod strom košík plný ovocia a povedal deťom, že ten, kto chytí kôš ako prvý, vyhrá celý kôš a všetko ovocie môže sám zjesť.

Deti zoradil a zdvihol ruku, aby dal štartovací signál. Pripraviť sa. Pozor. Štart!

Deti sa navzájom chytli za ruky a rozbehli sa spoločne. Všetci dobehli ku košu v rovnakom čase. Potom si sadli do veľkého kruhu a spoločne jedli ovocie a stále sa usmievali.

Antropológ nemohol uveriť tomu, čo videl, a opýtal sa detí, prečo na seba čakali aj keď jeden mohol získať celý kôš pre seba.

Deti zavrteli hlavami a odpovedali: „Ubuntu, ako môže byť jeden z nás šťastný, ak sú všetci ostatní smutní?“

Ubuntu znamená, že sme všetci spojení spôsobom, ktorý je pre oko neviditeľný; že v ľudstve existuje jednota; že dosiahneme samých seba, keď sa podelíme s ostatnými a postaráme sa o ľudí okolo nás.“

Čítanie zo Svätého Písma: 1 Kor 12, 12-14.27

Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. Veď my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. Telo nie je jeden úd, ale mnoho údov. (...) Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy.

Dnes sme telom, nie niečím, čo predstavuje Krista, ale niečo, čo ním JE. Slovo sa stalo telom a prebýva medzi nami. Ak sme Kristovým telom, potom Božia prítomnosť vo svete do veľkej miery závisí od nás. Musíme sa stať – ako to vyjadrila Terézia z Avily – Božími rukami, nohami, ústami a srdcom vo svete.

Ježiš miluje prichádzať k svojim bratom a sestrám skrze nás, skrze naše otvorené ruky, ktoré ich hladia a utešujú, skrze naše slová vyslovené, aby pomazali svet Evanjeliom a nie nami. (Pápež František)

Chvíľa ticha

Prosby: Bože, ty si spoločnou pôdou, na ktorej žijeme, pohybujeme sa a sme. Kiežby sme sa ako celá Kongregácia stávali telom Krista, tvojho Syna. Daj, nech vidíme veci zo širšej perspektívy, daj nám prejsť od našich individuálnych záujmov ku kongregačným.

Poznámka: Po k krátkej prestávke je zapálená sviečka za každý kontinent a umiestnená na príslušnú farbu do stredu.

1. *Sme pozvané prežiť chvíľu vďačnosti za naše sestry v Afrike a spoločenstvo s nimi - 178 sestier v 11 krajinách.*

Ježiš, Emanuel, Boh s nami, nech sme podporovateľmi afrických nádejí a túžob. Nech duch Ubuntu (ja som, pretože my sme) inšpiruje náš život v komunitách a rozširuje spoločenstvo medzi národmi svedectvom ich vlastných životov. Uznávajúc našu zraniteľnosť nech sa stávame zranenými uzdravovateľmi v našich spoločnostiach postihnutých násilím, etnickými konfliktami, vylúčením a odsúvaním druhého na okraj spoločnosti.

Odpoveď: Bože, nech sme tvojou premieňajúcou prítomnosťou prostredníctvom nášho milosrdenstva

2. *Chvíľka vďačnosti za naše sestry a spoločenstva s nimi v provinciách/regiónoch PANAM: 603 sestier v dvanástich krajinách*

Ježišu, do prázdnoty ľudských srdc si prišiel ponúknuť plnosť Života. Do bolesti ľudského života si prišiel ako Milosrdný. Chceli by sme dnes byť pozdravom pohostinnosti osamelému, nositeľmi nádeje znechutených, uzdravovateľmi ranených a ponúkajúcimi domov bezdomovcom.

Odpoveď: Bože, nech sme tvojou premieňajúcou prítomnosťou prostredníctvom nášho milosrdenstva

3. *Chvíľka vďačnosti za naše sestry a spoločenstva s nimi na ázijskom kontinente: 1418 sestier v deviatich krajinách*

Boh poslal na svet dar, dar láskyplnej prítomnosti Ježiša. To najviac, čo Ježiš daroval, bola jeho osobná prítomnosť, dar pokladov svojho srdca: viera v seba samého, vnútorné uzdravenie, pokoj v duši, milosrdenstvo, odpustenie, dôstojnosť a spravodlivosť - Pane Ježišu, dúfame v silu týchto darov, ktorými si nás požehnal. Nech aj my – podobne ako zakladajúca generácia – „odvážne a tvorivo odpovedáme na krik obetí, opustených a vykorisťovaných v našej spoločnosti“.

Odpoveď: Bože, nech sme tvojou premieňajúcou prítomnosťou prostredníctvom nášho milosrdenstva

4. *Chvilka vďačnosti za naše sestry a spoločenstva s nimi v Európe: 733 sestier v šestnástich krajinách*

Boh nového života, výhonok Jesseho, pozdvihujeme k Tebe prahnúce srdcia. Nech - vedomí si našich silných stránok a uprostred našich výziev – zažijeme pučanie nového života v našom úsilí o solidaritu a spoluprácu.

Odpoveď: Bože, nech sme tvojou premieňajúcou prítomnosťou prostredníctvom nášho milosrdenstva

5. *Chvilka vďačnosti za naše sestry a spoločenstva s nimi v Oceánii: 78 sestier v dvoch krajinách*

Boh nádeje, príd! Buď rannou hviezdou uprostred nás, buď Svetlom, ktoré nikdy nezhasne, Majákom nádeje, ktorý vás privedie k tebe. Príd medzi nás a urob si z nášho života domov, kde bude znieť tvoje večná dobrota s ubezpečujúcou láskou a energickou nádejou.

Odpoveď: Bože, nech sme tvojou premieňajúcou prítomnosťou prostredníctvom nášho milosrdenstva

Otče náš

Pieseň

Záverečná modlitba:

Nech sa učíme od Márie a Alžbety v evanjeliiovom príbehu o navštívení evanjelia spôsobu zdravého/svätého stretnutia medzi ľuďmi: vstúpenia do príbytku, pozdravu, vypočutia, spolicítienia, požehnanie a odpovede. Nech rastieme vo vedomí prítomnosti našej veľkej rodiny SSpS v tomto svete. Nech v našich srdciach živíme srdečné a pozitívne myšlienky na naše sestry v rôznych častiach sveta. Nech si vzájomne napomáhame zrodeniu Krista v nás prostredníctvom pokoja a dobroty, milosrdenstva a štedrosti. Nech nás naše povolanie a odpoveď žiť pre spoločný cieľ udržiavajú v jednote, aby sme sa stále viac pohýnali od postoja „my“ a „oni“ k inkluzívnejšiemu postoju. Nech sa navzájom nachádzame v tebe, Trojjediný Bože a udržiavame nažive naše spoločné puto bytia človekom, bytia SSpS. Amen.

Záverečná pieseň k Panne Márii

Deň 5: Téma – Spoločenstvo so zosnulými členkami Kongregácie – (s našimi sestrami, ktoré nás predišli do večnosti)

Úvodná pieseň:

Do stredu alebo pred oltár si položíme niekoľko fotiek zomrelých sestier

Úvod:

Náš dnešný príbeh dostane zmysel len v súvislosti s našou minulosťou. *Sme ako trpaslíci sediaci na pleciach obra. Vidíme vzdialenejšie veci i viac ako videli oni. Nie je to však preto, žeby náš zrak bol lepší, alebo preto, že sme vyššie ako oni, ale preto, že nás oni zdvihli a ich veľkosť zväčšila náš význam. (John of Salisbury)*

Naše sestry, ktoré nás predišli do večnosti, stelesnili/vtelili Božiu lásku svojim jedinečným spôsobom. Tým nám otvorili cestu k nasledovaniu.

Dietrich Bonhoeffer napísal nasledovné myšlienky v liste pánovi a pani Bethge:

“Nemôžeme nájsť nič, čo by vyplnilo neprítomnosť milovanej osoby. A nemali by sme sa o to ani pokúšať.; mali by sme len znášať a vytrvať. Znie to veľmi tvrdo, ale poskytuje nám to súčasne veľkú útechu, pretože keď táto priepasť ostane skutočne nevyplnená, udržuje nás to vo vzájomnom spojení. Čím krajšie a dokonalejšie sú spomienky, tým ťažšie je odlúčenie. Ale vďačnosť premení trýzeň spomienok na pokojnú radosť. Krásnu minulosť nenosíte v sebe ako trň ale ako vzácny dar.”

Príbeh o potápnikovi (vodný chrobák) a vážke ...

Na dne malého pokojného rybníka žilo spoločenstvo potápnikov. Bolo to spokojné spoločenstvo, žijúce v matnom svetle, usilovne sa prehánajúc sem a tam po bahnitom dne rybníka, hľadajúc potravu.

Avšak z času na čas si potápnici uvedomili, že niektorí z nich zjavne stratili záujem ostať s nimi. Po stonkách vodnej ľalie sa pomaly vyškriabali hore a zmizli. A potom ich už nikdy nevideli.

Raz, keď sa tak opäť stalo, si potápnici hovorili: “Tam zase jeden z našich priateľov vystupuje po stonke nahor. Kam asi ide?”

Ale i keď tentokrát dávali veľký pozor, ich priateľ im nakoniec zmizol z očí. Dlho na neho čakali, ale nevrátil sa.

“Nie je to čudné?”, povedal prvý potápnik.

“Nebol medzi nami šťastný?” pýtal sa druhý.

“Kde asi teraz je?” čudoval sa tretí.

Žiaden z nich nepoznal odpoveď. Ocitli sa zoči-voči hádanke. Nakoniec zvolal najstarší potápnik zhromaždenie. “Mám nápad”, povedal, “Ďalší z nás, ktorý vylezie po stonke vodnej

ľalie, musí sľúbiť, že sa vráti, aby nám povedal kam šiel a prečo.” “Sľubujeme”, povedali všetci slávnostne.

Zanedlho potom, v jeden jarný deň, práve ten potápnik, ktorý mal ten návrh, si uvedomil, že lezie po stonke vodnej ľalie smerom hore. Liezol vyššie a vyššie. A skôr, než si uvedomil, čo sa deje, prenikol cez hladinu vody a padol na veľký zelený list vodnej ľalie.

Keď potápnik precitol, v údive sa rozhladol okolo seba. Nemohol uveriť tomu, čo videl. Všetko bolo akési iné a dokonca i jeho telo sa zdalo zvláštnym spôsobom premenené. Ako si to zvedavo obzeral, padli mu oči na štyri trblietajúce sa krídla a dlhé telo, ktoré teraz zjavne patrilo jemu. Ako sa divil svojej nezvyčajnej forme, cítil nutkanie krídlami pohnúť. Poddal sa tomuto nutkaniu, pohol krídlami – a zrazu, bez toho aby vedel ako, našiel sa vo vzduchu.

Potápnik sa stal vážkou. Novonarodená vážka krúžila vzduchom sem a tam. Cítila sa úžasne v tejto úplne novej forme. Po chvíli si sadla na list, aby si oddýchla.

V tej chvíli sa vážka pozrela dolu do vody. Boli tam jej starí priatelia, potápnici, pobejúci hore – dolu po dne rybníka. Vážka si spomenula na svoj sľub.

Bez rozmýšľania skočila dolu, aby o tom podala správu svojim starým priateľom. Ale len skĺzla po hladine vody.

“Nemôžem sa vrátiť,” povedala smutne. “Skutočne som sa o to pokúsila, ale nemôžem dodržať svoj sľub. A keby som sa i mohla vrátiť, žiaden z mojich priateľov by ma v mojom novom tele nespoznal.”

A po chvíli rozmýšľania si uvedomila: “Budem musieť počkať, kým sa oni tiež nestanú vážkami. Potom sami uvidia čo sa so mnou stalo a kam som šla.”

A tak vážka šťastne vyletela do svojho nádherného nového sveta plného svetla a vzduchu.

(neznámy autor)

Modlitba:

Pane, ty nie si Bohom mŕtvych,
všetci, ktorí zomreli, žijú s tebou.

Pred Tebou spomíname na všetkých, ktorých sme milovali, budú mať miesto v našich srdciach.

Veríme, že všetkých držíš vo svojich rukách.

A to je naša nádej pre nich a pre nás.

Aby si odmenil, čo možno odmeniť a vyplnil akékoľvek trhliny, ktoré ešte existujú. To je naša nádej pre nich a pre nás.

Aby si odstránil všetko čo nás rozdeľuje, a mohol nás obdať večným pokojom, o to prosíme.

To je to, v čo veríme a dúfame pre nich i pre nás. Silou svojho života buď s našimi zomrelými a silou svojho života veď i nás k zjednoteniu s nimi. Skrze Ježiša Krista, Tvojho Syna, a nášho Pána.

Čítanie z Evanjelia podľa Jána:

Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta. Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal a aj títo poznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ho ohlásim, aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval a aby som ja bol v nich.“

Jn. 17,24-26

Či už to vieme alebo nie, sme nositeľmi prítomnosti každého, koho sme vo svojom živote poznali. Je to akoby sme si cez bytie vo vzájomnej prítomnosti vymenili bunky, odovzdali niečo zo svojej životnej energie a potom nesieme tú druhú osobu vo svojom tele...takto prežívame dlho po svojej smrti. Preto je dôležité, kým sa staneme, pretože to odovzdávame ďalej. (Natalie Goldberg)

Chvíľa k tichej úvahe a podeleniu sa:

Pripomeň si svoju skúsenosť s jednou alebo dvomi zomrelými spolusestrami, ktoré si poznala. Ako nechali cez seba prúdiť Božiu lásku? Akým spôsobom zrodili Božiu lásku vo svojom živote?

Akým spôsobom som pozvaná kráčať po ceste, ktorú ony otvorili?

Prosby:

Spomeňme si na spolusestry, ktoré žili a hlboko milovali, ktoré našli zdroj vnútornej sily v Ježišovi, vtelenom Bohu....

Vo chvíľke ticha vyslovme konkrétne mená spolu s niekoľkými výnimočnými charakteristikami, pomocou ktorých sprítomnili Boha v komunite/ misijnej situácii.

*Po každom mene **zaznie zvonec** aby sme si týmto spôsobom pripomenuli, ako ich dobrota rezonovala v našich životoch a / alebo zapálime sviecu ako znamenie svetla, ktoré priniesli svetu.*

Po každej menovanej sestre je spievaná antifóna – Laudate Omnes Gentes... /Bless the Lord my soul...

Otče náš:

Pieseň:

Záverečná modlitba:

Bože, pôvodca nášho života, ďakujeme ti za tisícky našich sestier, ktoré zapálili nášho ducha svojím učením a iskrou svojej viery, ktorých tvár vyžarovala Božiu slávu, ktoré riskovali tým, že opustili svoje vlastné krajiny a šli do hraničných oblastí, ktoré obetovali svoje životy v horlivej službe pre Božie kráľovstvo, ktoré nás svojim slovom a životom viedli k hlbšiemu vzťahu s Bohom, ktoré svojim ťažkostiam čelili s optimizmom, ktoré nás učili dôvere a smelosti v ťažkých časoch.

A ako náš kongregačný príbeh pokračuje, prijmime výzvu nastaviť svoje plecia tým, ktoré nás nasledujú. Prosíme o to v mene Ježiša Krista, ktorý sa modlil, aby všetci boli JEDNO. Amen.

Záverečná pieseň k Panne Márii

Deň 6: Téma – Povolanie do celoživotného procesu živením kontemplatívneho postoja, aby sme sa stávali transformatívnou prítomnosťou

Pieseň: slobodne vybraná

Téma pre 6. deň našej vianočnej novény je **Povolanie do celoživotného procesu živenia kontemplatívneho postoja aby sme sa stávali transformatívnou prítomnosťou**. Pokiaľ žijeme, sme pozvaní meniť sa a dovoliť byť premieňaný tým, ktorý prišiel na svet ako dieťa pred viac ako 2000 rokmi, naším Bohom. Dnes budme otvorení možnosti, že Dieťa v jasličkách by rado premenilo niečo aj v nás.

Otváracia modlitba:

Pane Ježišu Kriste,

prichádzaš do nášho sveta a praješ si, aby sa premieňal.

Pokiaľ žijeme, máme možnosť pustiť ťa do našich životov a dovoliť ti vnieść nový život, vitalitu do:

všetkého, čo je v nás zatvrdnuté

- sestra prinesie dopredu kameň,
všetkého, čo je v nás vyschnuté,
- sestra prinesie dopredu suchú špongiu
všetkého, čo je v nás mŕtve,
- sestra prinesie dopredu zlomenú vetvičku
všetkého, čo v nás zamrzlo
- cestra prinesie dopredu zmrznutú vodu (kocku ľadu).

Otvor naše srdcia pre tvoju lásku, dobrotu a milosrdenstvo. O to ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Príbeh: Dieťa to dokázalo (Podľa skutočnej udalosti)

Počas bohoslužby si kňaz a sakristián všimli v kostole muža, ktorý tam nebol posledných 10 rokov. Nielen to, v posledných rokoch sťažoval život farskému farárovi, pretože sa mu vysmieval a robil si posmešky z jeho pastoračnej práce.

Teraz sedel a hľadel, ako sa zdalo, na noviny. Už počas bohoslužby ho chcel sakristián pokarhať. Ale keď si všimol, ako smutný muž vyzeral, a dokonca aj to, že mu slzy stekali po líkach, nechal ho tak.

Keď ho farár navštívil ďalší večer, muž ukázal na obrázok svojej vnučky a povedal: „Toto dieťa to dokázalo. "Už ma nikdy neuvidíš v kostole," prisahal som. Nikdy! Ale toto dieťa to dokázalo. "

Rozložil noviny, ktoré vzal so sebou do kostola, ilustrovaný týždenník. Bol tam obrázok jeho vnučky. V prieskume „Čo deti chcú od malého Ježiška“ odpovedala päťročná reportérka: „Druhého starého otca. Takého, ktorý by so mnou chodil aspoň niekedy do kostola. Ten môj je taký tvrdohlavý. Nikdy so mnou nešiel a tak často som ho o to prosila.

„Ale ty si nikdy nemal so sebou dieťa,“ poznamenal farár.

„Zatiaľ,“ odpovedal muž. "Bola to taká prvá skúška, ako by to asi bolo bolo, aby som pred dieťaťom nerobil zo seba hlupáka."

"Vedeli ste, že by to pre vás bolo ťažké, však?" A vy ste nechceli, aby to dieťa videlo.

Chápem. "Muž sa rozpačito pozrel na farára.

"Nikdy by som si nemyslel, že dieťa má takú moc."

„Tak je to, nechceme veriť, že dieťa má takú moc, že nás môže zmeniť,“ zopakoval kňaz veľmi zamyslene a muž si všimol, že má na mysli dieťa v postieľke.

(Autor: Rudolf Hempel: „100 najlepších vianočných príbehov“; skrátene)

Reflexia:

V momente ticha je komunita pozvaná reflektovať malého Ježiša v jasličkách.

Akú premenu môže dieťa spôsobiť v nás, ak mu to dovoľíme? Možno nájdeme v sebe niečo, čo sa zdá byť veľmi tvrdé a nehybné, ako to bolo u muža v príbehu. Nech sa to premení – nechajme sa premieňať dieťaťom v jasličkách v momente ticha.

Prosby:

Boh poslal svojho syna ako dieťa v jasliach, aby nás premieňalo, volajme:

ČakámTe na teba, ó, Bože, príď a premieňaj nás. Možno spievať refrén:

Ostende nobis Domine, misericordiam tuam. Amen. Amen! Maranatha! Maranatha!

(Taizé) alebo niečo iné.

Čakáme na teba, Bože, príď a premieňaj všetky bolesti, trápenia a potreby.

Čakáme na teba, Bože, príď a premieňaj tvrdosť nášho srdca a nedostatok našej lásky, naše rany a zranenia.

Čakáme na teba, Bože, príď a posilňuj nás v našom úsilí pomáhať, byť k dispozícii, dávať našu energiu a lásku, nech sa obnoví tvárnosť zeme.

Bože, príď a zdieľaj náš smiech a slzy, naše radosti a utrpenie, náš dosah a naše limity.
Bože, poznáš nás a miluješ nás.

Chválimo a zvelebujeme Ťa naveky. Amen.

Otče náš

Pieseň: ľubovoľná

Modlitba:

slovo

zvuk

obrázok

nádej

túžba

očakávania

nie dlhšie

byť spokojný

s tým, čo je

chcieť viac
byť iný
byť poháňaný

a vychádzať
opúšťať
veriť snom

hviezda v noci
slovo v tichu
dieťa v postieľke

Andrea Schwarz

Nech nám žehná trojjediný Boh, Otec, Syn a Duch Svätý dnes (večer). Amen.

Záver: hymnus k Panne Márii

Deň 7: Téma - vedenie v službách spoločenstva

Zhromažďovacia pieseň:

Stredová časť: Obrázok dobrého pastiera / obraz komunity, ktorá je usadená v kruhu otočení smerom k sebe navzájom.

Úvod: Dnes, 7. deň novény uvažujeme a modlíme sa s témou: Vodcovstvo v službe spoločenstva.

Účasť a spoločenstvo musia uľahčovať kongregačné štruktúry a štýly vedenia. Zažívame hodnotu komunitného rozlišovania a participatívneho vedenia. "(GC 14)

Slovo „autorita“ (augere: latinčina) znamená zvyšovať, posilňovať, budovať, upravovať. Autentická autorita nás tak vedie k prahu našej vlastnej vízie a tam nás posilňuje. Toto musíme hľadať v našich procesoch rozlišovania. Úlohou autentickkej autority je predovšetkým načúvať hĺbkovým pulzáciám komunity, ktorej je súčasťou, a primerane na ňu reagovať.

Ježiš vstúpil do sveta / spoločnosti, kde sa moc často zneužívala na svoju slávu / seba propagáciu a mala samozrejme negatívny vplyv na ostatných. Prišiel, aby posilnil ľudí, aby ukázal, ako Božia moc funguje a čo robí ľudským bytostiam a stvoreniu. Jeho cieľom bolo budovať ... vychovávať; skôr posilňovať ako dominovať.

Každý z nás, bez ohľadu na rôzne úlohy, ktoré v našom živote zastávame v rôznych obdobiach, nesie obrovskú moc. Modlíme sa, aby všetci z nás, ktorí sú obdarení mocou, autoritou a energiou, to mohli využiť na podporu života a prínos do spoločnosti.

Čítanie z Písma: Jn 10,10 – Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.

Alebo **Flp 2, 1-11**

Príbeh: Mesiáš je medzi vami

Uprostred malebného lesa bol raz zastrčený starý kamenný kláštor. Po mnoho rokov ľudia robili významnú obchádzku potrebnú na hľadanie tohto kláštora. Pokojný duch miesta uzdravoval dušu.

V posledných rokoch však do kláštora začalo prichádzať stále menej ľudí. Mnisi sa vo svojich vzájomných vzťahoch stávali žiarliví a malicherní a nepriateľstvo pocítili aj návštevníci.

Opát kláštora bol znepokojený tým, čo sa stalo, a vylial svoje srdce svojmu dobrému priateľovi Jeremiášovi. Jeremiáš bol múdry starý židovský rabín. Po tom, ako sa dozvedel opátov žalostný príbeh, opýtal sa, či môže ponúknuť nejaký návrh. „Prosím,“ odpovedal opát. "Čokoľvek, čo môžeš ponúknuť."

Jeremiáš povedal, že dostal víziu, dôležitú víziu a vízia bola takáto: Mesiáš bol medzi radmi mníchov. Opát bol ohromený. Jedným z jeho vlastných bol Mesiáš!

Kto by to mohol byť? Vedel, že to nie je sám, ale kto? Príbehol späť do kláštora a podelil sa o svoje vzrušujúce správy so svojimi mníchmi.

Mnisi stíchli ako sa pozreli jeden druhému do tváre. Bol tento ten Mesiáš?

Od toho dňa sa nálada v kláštore zmenila. Joseph a Ivan začali znova spolu hovoriť, nechceli byť vinní z toho, že zosmutňujú Mesiáša. Pierre a Naibu zanechali svoj mrazivý hnev a hľadali si vzájomné odpustenie. Mnisi si začali navzájom slúžiť a hľadali príležitosti pomáhať pri hľadaní uzdravenia a odpustenia tam, kde boli spáchané urážky.

Ako jeden cestujúci, potom iný, prišiel do kláštora, čoskoro sa rozšírili správy o pozoruhodnom duchu miesta. Ľudia sa opäť vydali na cestu do kláštora a stali sa sami obnovenými a zmenenými. Všetko preto, že títo mnisi vedeli, že Mesiáš bol medzi nimi.

Pauza na zamyslenie sa a zdieľanie:

Aké ponaučenia dostávam z príbehu? Ako by sme sa mohli naučiť pripojiť sa k moci v každom z nás a čerpať to najlepšie zo seba? Akým spôsobom sa naše stretnutia týkajú najhlbších túžob a najvyšších aspirácií našich členov?

Ako ma Boh volá k vodcovstvu pri budovaní mieru a zmierení? Ako môže moje zranenie a zraniteľnosť prispieť k uzdraveniu a obnove?

Na Vianoce hľadáme na Božiu moc ukrytú v nežnosti, bezmocnosti a zraniteľnosti malého dieťaťa v jaslach - sila, ktorá sa prejavila v jeho dospelých rokoch spôsobom, akým učil, ako sa choval a konal.

Keď sa modlíme nasledujúcu modlitbu, umožňujeme, aby naše postoje boli formované jeho štýlom vedenia najmä v jeho vzťahoch.

Ježišovo vedenie:

Ježiš pozeral na ľudí –

Hovoriť s niekým znamená byť plne sústredený a držať alebo objímať človeka v tom okamihu. Ľudia reagujú na to, ako ich vnímame vo svojom vedomí. Nemusíme nič hovoriť; môžu cítiť ako ich vnímame.

Ľudia sa hrnuli k Ježišovi, pretože ich nevidel ako čiernych alebo bielych, bohatých alebo chudobných, mužov alebo ženy. Videl ich ako bratov a sestry - rodinu pokrve príbuznú, rovných s rovnakými právami a povinnosťami. Pozoroval ich.

Res .: Ježišu, pomôž nám navzájom sa vidieť v našej podstate.

Ježiš zaobchádzal so všetkými ako s rovnými: Ježiš, ktorý zastupuje Boha, zaobchádzal so všetkými ako so svojimi rovnými. Mohol hýbať horami, kriesiť mŕtvych, uzdravovať chorých a nechať chromého chodiť a slepí začali vidieť. Zavolať však rybárov a prostitútky svojich bratov a sestry. Nielenže prijal týchto „menej než čistých“ jedincov, ale vyžaroval toľkou láskou k nim, že sa k nemu ľudia hrnuli.

Ľudia sa v jeho prítomnosti cítili dobre. Jeho prístup sa ich zmocnil.

Res .: Ježišu, nech sa naučíme vidieť každého ako brata alebo sestru.

Ježiš mal súcit s davmi: Ježiš chcel zúfalo ľuďom ukázať, ako sú milovaní. Osobne cítil bolesť iných ľudí. Keď stratíme súcit, stratíme naše duše.

„Sme veľmi podobní Bohu, keď máme súcit.“ Všetko, na čom záleží, je byť k sebe navzájom láskavý.

Res .: Ježišu daj nech si môžeme navzájom odpovedať so všetkou dobrotou v nás.

Ježiš im slúžil: Ježiš, vodca, slúžil svojmu ľudu. Spýtal sa ľudí: „Čo by ste chceli, aby som pre vás urobil?“ „Ako vám môžem pomôcť?“ Ak chceli vidieť, otvoril im oči. Ak chceli chodiť, nechal ich chodiť. Ak chceli chlieb, dal im chlieb. Ak chceli víno, dal im víno. Urobil všetky tieto veci ... pretože pochádzal z jednej sily: z lásky.

Res. : Ježišu, nech sa naučíme konať zo zdroja v nás, konkrétne Z LÁSKY.

(upravené z *Ježiš - generálny riaditeľ*, Laurie Beth Jonesovej)

Otče náš

Záverečná modlitba:

Ježiš, oslava tvojho narodenia nám pripomína účel tvojho príchodu na tento svet - dať nám život, hojnosť. Tvoje vtelenie nám hovorí, že my ľudia sme cenní a vzácní. Nech si my, tvoji učenici uvedomíme, že každý z nás sa narodil ako originál, a tak jedinečným spôsobom môžeme zmeniť svet vo svete - a to podporou života, života v našich komunitách a medzi ľuďmi okolo nás, najmä tými, ktorí sú najviac zbavení dôstojného života.

Daj nech moc lásky v nás robí každý krok, ktorý urobíme, nie krok nadvlády, ale láskavosti, nie krok súťaživosti, ale súcitu, krok spravodlivosti pre bezmocných, krok nádeje pre zúfalých. Nech je naša SSpS rodina „domovom, kde sú veľkí malými a malí sú veľkí“. Amen

Záverečná pieseň k preblahoslavenej Matke

Deň 8: Téma: Povolanie k medzikultúrnemu spolužitiu

Otvorenie: Skláňame sa pred Božou prítomnosťou vo všetkých stvorených a tiež pred Božou prítomnosťou v srdci každého človeka. Uvedomujeme si, že v každom z nás a okolo nás je skutočne Boh. V tichosti cítime Boha s nami, ktorý je nám tak blízko. (krátke ticho)

Pieseň: (vhodná pieseň k Duchu alebo iná pieseň)

Úvod: Témou 8. dňa našej novény je „Povolanie k interkultúrnemu spolužitiu“. Naša interkultúrnosť ako SSpS je základným aspektom našej identity. *Je to vyjadrenie mnohých tvárí Ducha v našej súčasnej realite. V medzikultúrnej komunite zažívame bohatstvo i zápasy o život a uvedomujeme si svetlá a tieň, s ktorými sa stretávame pri našom medzikultúrnom putovaní, pozeráme sa ponad rozdiely a nezhody a považujeme ich za príležitosť objaviť Lásku prebývajúcu v každom z nás.*

Symbol: (interkultúrnosti)

Úvaha: „ Kristus nás povolal do tejto kongregácie, do rehoľno-misionárskej komunity zasvätenej život dávajúcemu Duchu. V sile Ducha Svätého ho nasledujeme, chválime Otca a prinášame plnosť života iným. Žijeme v misionárskom rehoľnom spoločenstve a usilujeme sa, aby Božia láska bola viditeľná v našom živote a v našej službe. Ako spoločenstvo sestier z rozličných národov a rečí vydávame živé svedectvo jednoty a rozmanitosti Cirkvi.“ (SSpS Prológ).

Počúvajme príbeh sestry, ktorá bola poslaná do cudzej krajiny.

Príbeh: „Medzikultúrna komunita, môj začiatok a koniec.“

Prišla som do krajiny bez toho, aby som vedela jazyk tamojších ľudí. Hovorím anglicky, ale nanešťastie nikto v komunite nehovoril jazykom, ktorý som poznala. Prvé dni som považovala za nepríjemné. Bolo to v zime a teplota bola pod nulou. V deň, keď som prišla, bola som privedená priamo do svojej izby a veľmi unavená som padla rovno do postele a išla spať. Ale keď som sa prebudila, mrzla som a hľadala som v skrini ďalšiu prikrývku, ale nič som nenašla. Keďže som už nemohla spať, opustila som miestnosť a hľadala niekoho, kto by mi pomohol, a keď som stretla sestru, snažila som sa jej vysvetliť, čo som chcela. Ale napriek všetkému úsiliu ma nepochopila, tak som ju vzala za ruku a viedla som ju do svojej izby. So slovníkom, ktorý bol v mojej izbe, som sa pokúsila zostaviť vetu, aby ma pochopila, ale nestalo sa tak. Až pomocou gest a posunkovej reči konečne pochopila, že potrebujem viac prikrývkov. Ospravedlnila sa tiež za to, že tá, čo mala na starosti izby, dala do miestnosti iba jednu prikrývku. Od tej doby sa táto sestra stala mojou priateľkou a začala sa o mňa starať. Najprv som bola pri stole počas stolovania ticho a snažila som sa pochopiť, o čom sestry hovoria. Boli časy, keď som sa v ich strede cítila neviditeľná a že sestrám to bolo jedno. Občas som bol naštvaná, keď niektoré váhali zostať so mnou a dokonca sa vyhnúť sedeniu pri stole, kde som bola. Iba sestra, ktorá mi pomohla s prikrývkou, vyvinula väčšie úsilie, aby sa ku mne priblížila. Veľmi som trpela, ale vo svojom srdci som vedela, že trpia aj sestry. Keď som sa snažila naučiť jazyk a komunikovať, vnímala som aj úsilie sestier pomôcť mi. Bola som spontánnejšia, keď som sa snažila vyjadriť niečo napriek chybným vetám a dokonca som sa naučila nad svojou nesprávnou gramatikou usmievať. Niekedy som bola naštvaná na opravy zo všetkých strán, ale potrebovala som uveriť, že to bol jediný spôsob, ako mi pomôcť. Začala som viac spoznávať svoje sestry a nakoniec sa u mňa rozvinul pocit spolupatričnosti ku komunite. Delila som sa so svojou kultúrou a začala som sa zaujímať o brazílsku kultúru. Jeden objav, ktorý ma fascinoval, bol, že v medzikultúrnosti je krása. Mám niečo jedinečné, čo môžem zdieľať zo svojej kultúry, a niečo jedinečné, čo sa môžem naučiť z inej kultúry. Tým, že som dovolila obohatiť svoju kultúru o brazílsku kultúru, prehľadala som si svoju filipínsku kultúru. Medzikultúrnosť bola mojím spôsobom života a radostné medzikultúrne spolužitie bolo svedectvom môjho života o Božom spoločenstve. (Leonie Pregunta, SSpS misionárka v Brazílii)

- Ako som si uvedomila, že môj príbeh a príbehy iných sú vzájomne prepojené a že náš príbeh je pokračovaním Božieho príbehu o spoločensťve? Som presvedčená, že interkultúrnosť je moje povolanie a žiť v medzikultúrnej komunite je moja odpoveď na túto výzvu?

- Podelenie sa: (môže byť s tou, čo sedí vedľa mňa)

Čítanie: Lk 1,57-66 /Narodenie Jána Krstiteľa/ Počúvajme príbeh Jána Krstiteľa. Podľa textu ľudia, ktorí ho obklopujú, cítia veľký zázrak, čím by dieťa mohlo byť, pričom veria, že Božia ruka je určite s ním.

Prosby:

Odpoveď: Bože kultúr, vypočuj a uzdrav nás!

- Utvor v nás srdce, ktoré cíti hlbokú vďačnosť za náš pôvod: rodinu, životné situácie, národnosť a kultúrne dedičstvo.
- Keď sme premožení pocitom, že moja kultúra je nadradená druhej a že môj názor je lepší ako ten druhý.
- Keď nám naše negatívne myšlienky o druhých neustále bránia pred súcitom a porozumením
- V našej snahe mať pravdu a investovať do toho, aby sme dokázali, že ostatní sa mýlia
- Keď nás naše kultúrne predsudky zatienia a my podľahneme posudzovaniu namiesto toho, aby sme boli citlivé a uznali iné kultúrne hodnoty.
- Možno pridať ďalšie prosby

Otčenáš:

Modlitba: Bože interkultúrnosti, zjednoť nás so svojím Svätým Duchom, aby sme v jednote s Ním počúvali a dali sa viesť k nájdeniu krásy v našej rozmanitosti. Keď si vážime našu medzikultúrnosť, môžeme byť svedkami Lásky Trojice, ktorá nás volá byť jednou rodinou. Toto prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Modlitba prípravy na našu 15. generálnu kapitolu

Záverečná pieseň k Blahoslavenej Matke

Deň 9: Téma – Povolanie k medzigeneračnému spolužitiu

Otvorenie: Chvíľku ticha ... uvedomujeme si, kto sme, kde sme a že Boh je k nám tak blízko, pretože je Emanuel ...

Pieseň: (vhodná pieseň k Duchu Svätému alebo iná pieseň)

Úvod: Témou 9. dňa našej novény je „Výzva k medzigeneračnému životu“. Zažívame tak bohatstvo, ako aj zápasy nášho medzigeneračného života. Otvárame sa, aby sme mohli pokračovať v premene, keď sa spriatelujeme s rozmanitosťou a s niečím neznámym.

Symbol: (napíš túto vetu na plagát a daj ho na viditeľné miesto)

„Každý, kto sa prestane učiť, je starý, či už má dvadsať alebo osemdesiat. Každý, kto sa vzdeláva, zostáva mladý“ – Henry Ford (1863 – 1947).

Úvaha: Sme ohromené naším neustále sa meniacim komunitným životom. Ako jednotlivcov i ako komunitu zachytila nás myšlienka generačnej priepasti, čo znamená byť starý a ako byť mladý. Myšlienka mať viac alebo menej, postupovať, alebo zostať pozadu nás ovplyvňuje. V našej rôznorodej komunite sa preferencie a nedostatky javia v rozmanitých prejavoch.

- Zamyslime sa nad vetou z plagátu a umožnime jej, nech sa k nám prihovára, k našej zraniteľnosti a k našim sklonom.
- Ako sme vyzývané k procesu obrátenia sa k hlbšiemu spoločenstvu a priateľstvu medzi nami a tými, ktorým slúžime.
- Výmena názorov, poznatkov a realizácia

Čítanie: Lk 1, 39-45 (život dávajúce stretnutie medzi mladou Máriou a staršou Alžbetou)

Prosby:

Odpoveď: “Pán počuje hlas chudobných, nech je zvelebený Pán!” (možno i spievať)

1. Aby sme mohli byť nástrojmi premostenia medzi mladými a starými a vedomé si toho, že každá z nás sa má s čím deliť a učiť sa jedna od druhej / vzájomne sa obohacovať.
2. Hoci mnohé medzigeneračné rozdiely pretrvávajú, môžeme posilniť naše oblasti spoločného života, naše snahy o dobré vzťahy, spoluzodpovednosť a vzájomnú závislosť ako Božie deti.
3. Je evidentné, že naša spoločnosť sa čoraz viac segreguje podľa veku, čo vedie k nedorozumeniu a rozdeleniu. Nech je naša komunita živým svedkom jednoty v rozmanitosti.
4. Nech sme uzdravené v našej diskriminačnej povahe a zmeníme svoj postoj z odmietnutia k obdivu, aby sme dosiahli medzigeneračnú solidaritu.
5. Aby sme sa mohli stále viac otvárať potrebám druhých a boli pripravené deliť sa so svojimi darmi za rozšírenie okruhu inkluzívnych vzťahov.

Otče náš:

Modlitba: Bože, si tak blízko! Si Emanuel, tak blízko ku mne, tak blízko k nám. Máš srdce, ktoré privítalo každého bez ohľadu na kultúrne alebo vekové bariéry. Nech máme tvoje

srdce, aby sme spolucítali; tvoje nohy, aby kráčali s inými; videli tvojimi očami;, počuli tvojimi ušami; tvoje ruky, ktoré sa vystierajú k iným; tvoj život, ktorý by sa spojil s tými, ktorí sú v našej spoločnosti považovaní za slabých a zraniteľných. Toto prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Modlitba prípravy na 15. generálnu kapitolu

Záverečná pieseň: “We are companions on the journey...” alebo pieseň k Blahoslavenej Matke